

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: I de dybe Hjerters Tid

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "I de dybe Hjerters Tid", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 303. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid103283.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 108. **Villibrud.**

Mel. Alle Christne Fødselsdag, af *L. M. Lindeman* ; eller: Blomstre som en Rosegaard, af *J. P. E. Hartmann* .

I de dybe Hjerters Tid,
Som sig vel mon sømme,
Mangen Moder blød og strid
Havde stærke Drømme,
Ingen stærkere end hun,
Som fik Maanen i sin Mund,
Soelskin i sit Hjerte!

Det var Moderen til ham,
Som først over Vove
Bragde Lyset uden Bram
Til de Danske Skove,
Planted kæk sin Hyrdestav
Ved det vilde Vesterhav,
Mellem Fiskerleier!

Villibrud var Hyrdens Navn,
Spire til Godvilje,
Spire i vor Fødestavn
Til en Pindse-Lilje,
Han kom fra *Nord-Humberland* ,
Fra de stærke Drømmes Strand,
Storværks Vinterleie.

Mens han end i Skjulet laae
Under Moders-Hjerte,
304 Hun i Søndags-Drømme saae
Natte-Himlens Kierte,
Saae Fuld-Maanen klar og rund,
Hende brat den fløi i Mund
Ved et sært Guds-Under.

Da fik Øine indad til
Flux den fromme Kvinde,
En Oplysning klar og mild
Mærked hun derinde,
Hvordan hun var skabt, hun saae,
Og hvad under Hjertet laae,
Rørde sig ilive.

Det gik over al Forstand,
Faldt dog stærkt paa Sinde,
Hun gik til en hellig Mand
Glimt af Lys at finde,
Bad ham, som en Moder øm,
Hvis han kunde, hendes Drøm
Aandelig at klare!

Fosteret, du bær i Løn,
Sagde *Enkemanden**) ,
Vorder sikkerlig en Søn,
Født til Lære-Standen,
Og med ham, jeg giætter paa,
Himmel-Lyset klare maa
Hjertets Lønligheder!

Villibrud , saa kæk og mild,
Som Guds Lære-Svende,
Brændte af en hellig Ild
Herren at bekiende,

*
- 305

Planted først hinsides Hav
Lykkelig sin Hyrdestav
Midt i *Friser* -Landet.

Han som Morgen-Hanen goel
Over Nørreleden,
Utrekt bar hans Biske-Stol,
Bispen bar Guds-Freden,
Hammer-Karl han kiendte godt,
Døbde til en Franke-Drot
Karl den *Stores* Fader!

Heltmodig giæsted han
Deiligst Vang og Vænge
Døbde og paa *Helgoland*
Tylvt af Danske Dreng,
Døbde da vel sagtens med
Ungvins Søn fra Sigersted,
Sigvald til en *Helgen*.

Saa Guds Børn et Moderskiød
Vandt i Nørreleden,
Nærmest Hvilen deri nød
Sachser-Menigheden,
Efter Løve-Søvnen lang
Morten *Luther* bold opsprang,
Himmel-Lysets Kæmpe.

Derfra Lyset til os bar
Paa de varme Tunger,
Med den hellige *Ansgar* ,
Luthers Løve-Unger,
Som en Maane i vor Mund
Skinner nu til Hjertens-Grund
Klarlig Himmel-Lyset!

306

For et stort Oplysnings-Værk
Villibrud brød Isen,
Vinfred var en *Pave-Klerk* ,
Sneg sig kun til Prisen;
Karl den *Store* med sit Sværd
Himmel-Ly sets Herrefærd
Hemmed kun og skæmmed!

Himmel-Lys i Friheds-Luft
Blusser kun og brænder,
Offrene med Rosenduft
Kiærlighed kun tænder,
Og *Oplysning* kun med *Tro*
Kan i Hjertet sammen boe
Under Friheds-Loven!

Ægte Lys i Folke-Vang
Aarle maa og'silde
Efter Hjertets Tarv og Trang
Klare Livets Kilde,
Deraf kom den lyse Drøm,
Deraf lysner Livets Strøm

Blidt i Aftenstunden.